

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1588 מיום 14 ביוני, 1947.

התוכן:

מס' עמ	עמוד	תיקון	מס' לש'	שנת	שם
121	—	—	15	1947	פקודת עדה דתית (המרה) (תיקון), מס' 15 לש' 1947
122	—	—	16	1947	פקודת בתי-כשפט תעשייתיים, מס' 16 לש' 1947
125	—	—	17	1947	פקודת כלוזה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ו) (תיקון), מס' 17 לש' 1947
125	—	—	18	1947	פקודת פנסייה לגרזוין, מס' 18 לש' 1947
126	—	—	19	1947	פקודת מעצות מקומיות (תיקון), מס' 19 לש' 1947
127	—	—	20	1947	פקודת מס רכוש חקלאי (תיקון מס' 2), מס' 20 לש' 1947
128	—	—	21	1947	פקודת כלוזה מלחמה (תיקון), מס' 21 לש' 1947
129	—	—	22	1947	פקודת מסחר עם האויב (תיקון), מס' 22 לש' 1947
131	—	—	23	1947	פקודת מכס (תיקון), מס' 23 לש' 1947
132	—	—	24	1947	פקודת פנסיות (תיקון), מס' 24 לש' 1947
132	—	—	25	1947	פקודת בריאות העם (תיקון), מס' 25 לש' 1947
133	—	—	26	1947	פקודת שירות ציבור (הענקות נוספות), מס' 26 לש' 1947
135	—	—	27	1947	פקודת הסינויות ויתרונות של האומות המאוחדות, מס' 27 לש' 1947
13א	—	—	28	1947	פקודת פיקוח על מזונות (הקניית תוקף למינויים מכויימים), מס' 28 לש' 1947
138	—	—	29	1947	פקודת בתי-סוהר (תיקון), מס' 29 לש' 1947

פקודת עדה דתית (המרה) (תיקון),

מס' 15 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העדה הדתית (המרה).

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העדה הדתית (המרה) (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת העדה הדתית (המרה), הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

הפקעת סעיף 2 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

2—(1) אדם, שהמיר את עדתו הדתית ורוצה כי תינתן נפקות חוקית לאותה המרה, יקבל מאת ראש העדה הדתית, שאליה

נספח, או מאת האדם שמינהו או הכיר בו ראשה של אותה העדה הדתית כראשו המקומי של סניף אותה העדה הדתית בשטח שבו הוא יושב, תעודת-אישור, המעידה שנתקבל אל אותה העדה הדתית, ויודיע את העובדה למושל המחוז במחוז שבו הוא יושב.

הפרוצידורה עם הסרת עדה בערה.

(2) משתנוח דעתו של מושל המחוז בדבר זיהותו של המבקש ומשתוראה לו תעודת-האישור, שעליה מרמז סעיף-קטן (1), יירשום את דבר המרת העדה, ויתן למבקש תעודת-אישור על אותו רישום.

(3) מושל המחוז ישלח העתק של תעודת-האישור על אותו רישום לראשה של העדה הדתית שאליה נספח המבקש, וכן לראשה של העדה הדתית, שעמה היה המבקש נמנה קודם לכן.

3. יהיו רואים את הפקודה הזאת כאילו נכנסה לתקפה ביום 16 בדצמבר, 1927, זאותן תוצאות עצמן תהיינה נובעות מכל הבחינות, כאילו נכנסה לתקפה באותו תאריך.

חלות פקודה.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת בתי-משפט תעשייתיים,

מס' 16 לש' 1947.

פקודה המתקינה כוננית בית-משפט תעשייתי.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-המשפט התעשייתיים, 1947, ותיכנס לתקפה בתאריך שיקבענו הנציב העליון בהודעה בעיתון.

שם קצר ותחילת חוק.

2. בפקודה הזאת —

סירוס.

„בית-משפט“ מובנו בית-המשפט התעשייתי שנתכונן לפי הפקודה הזאת, והוא כולל כל חטיבה שלו וכל חבר יחיד של בית-המשפט, שאליו עשוי עניין להיות מועבר להכרעה;

„חטיבה“ מובנה כל קבוצה של חברי בית-המשפט, שהורכבה — כאשר יהיה הנשיא עשוי להורות — כדי לשמוע עניין כל-שהוא שהועבר לבית-המשפט ולהכריע בו;

„מנהל“ מובנו מנהל מחלקת העבודה, והוא כולל כל משנה-למנהל; „נוהג-מלאכה“ מובנו כל כלל, נוהג או מנהג בדבר העבדתם, אי-העבדתם, תנאי העבדתם, שעות עבודתם או תנאי עבודתם של עובדים כל-שהם או סוג עובדים כל-שהוא במוסד או בסוג מוסד כל-שהם או במלאכה או תעשייה או בענף מלאכה או תעשייה כל-שהם;

„נשיא“ מובנו נשיא בית-המשפט התעשייתי;

„סכסוך-עבודה“ מובנו סכסוך או מחלוקת כל-שהם בין מעבידים ועובדים, או בין עובדים ועובדים, בזיקה אל העבדתו או אי-העבדתו, או דבריה-העבדתו או תנאי עבודתו, של אדם כל-שהוא;

„עובד“ מובנו אדם כל-שהוא שהתקשר בחוזה — או עובד לפי חוזה — עם מעביד, בין שהחוזה נערך בעניין עבודת-כפיים, ובין בעניין עבודת לבלרות או עבודה אחרת, בין שהוא מפורש ובין שהוא למד מעניינו, בין שהוא „בעל-פה ובין שהוא בכתב, ובין שהוא חוזה שירות או שווליאיות, ובין שהוא חוזה להוציא לפועל באופן אישי עבודה או יגיעה כל-שהן.

3.—(1) לצורך יישוב סכסוכי-עבודה באופן שהותקן בפקודה הזאת היה יהיה בית-משפט תעשייתי מתמיד.

זרכב בית-המשפט.